Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

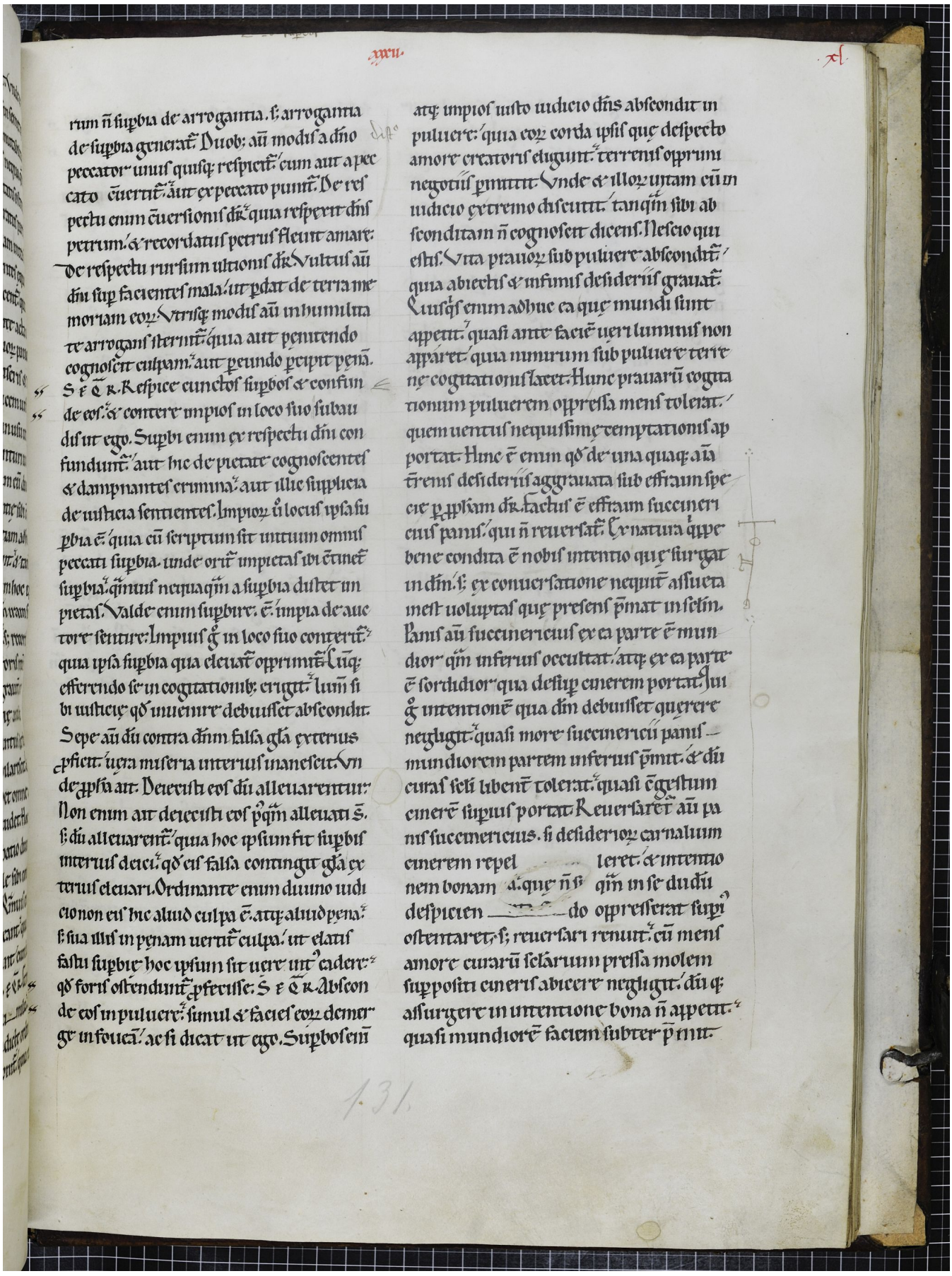

rum ñ ſuꝑbia de arrogantia. ſ; arrogantia de ſuꝑbia generat. Duob; aũ modis a dño peccator unus quisq; reſpicit. cum aut a peccato cuertit. aut ex peccato punit. De reſpectu enim cuersionis dr quia reſpexit dñs petrum. & recordatus petrus fleuit amare. De reſpectu rurſum ultionis dr Vultus aũ dñi ſup facientes mala. ut pdat de terra memoriam eoꝝ. Utroq; modis aũ in humilitate arrogans ſterniť. quia aut pœnitendo cognoſcit culpam. aut peccando ꝓcipit pœnã. SEC R. Reſpice cunctos ſuꝑbos & confunde eos. & contere impios in loco ſuo ſubaudis ut ego. Supbi enim ex reſpectu dñi confunduntur. aut hic de pietate cognoſcentes & damnantes crimina. aut illic ſupplicia de ultricia ſentientes. Impioꝝ ũ locus ipſa ſuꝑbia e. quia cũ ſcriptum ſit untuum omnis peccati ſuꝑbia. unde orit impietas ibi ẽt ſuꝑbia. q̃nus nequaq̃m a ſuꝑbia diſtet impietas. Valde enim ſuꝑbire. e. impia de auctore ſentire. Impius g̃ in loco ſuo conteritur. qua ipſa ſuꝑbia qua eleuat opprimit. Cuiq; efferendo ſe in cogitationib; erigit lum ſi bi ullicie qd̃ inuenire debuiſſet abſcondit. Sepe aũ dñs contra dñm falſa gla exterius ꝓficit. ꝑuersa miſeria interius inanescit. Un de ꝓpſa ait. Deieciſti eos dñe alleuare eruit. Non enim ait deieciſti eos ꝑq̃m alleuari ſ. ſ; dñe alleuarent. quia hoc ipſum fit ſuꝑbis interius deici. qd̃ eis falſa comingit gla exterius eleuari. Ordinante enim diuino iudicio non eſt hic aliud culpa e. atq; aliud pœna. ſ; ſua illis in pœnam uertit culpa. ut elatis faſtu ſuꝑbie hoc ipſum ſit uere unde cadere. qd̃ foris oſtenduntur ꝓfeciſſe. S E C R. Abſconde eos in puluere. ſimul & facies eoꝝ demerge in fouea. ac ſi dicat ut ego. Supbos eiũ atq; impios uſto iudicio dñs abſcondit in puluere. quia eoꝝ corda ipſis quę deſpecto amore creatoris eluguntur. terrenis oppressa negotiis ꝓmittit. Unde & illoꝝ uitam eũ in iudicio extremo diſcutit. tanq̃m ſibi abſconditam ñ cognoſcat dicens. Neſcio qui eſtis. Uita prauoꝝ ſub puluere abſconditur. quia abiectis & infimis deſideriis grauatur. Cuiuſq; enim adhuc ea quę mundi ſunt appetit. quaſi ante faciẽ ueri luminis non appareat. quia rerum ſub puluere terrene cogitationis iacet. Hunc prauarũ cogitationum puluerem oppreſſa mens toleratur. quem uentus nequiſſime temptationis apportat. Hunc ẽ enim qd̃ de una quaq; aĩa tremis deſideriis aggrauata ſub eſſigiem ſpecie ꝓpoſuit dr. factus ẽ effigiem ſuceneri eius panis. qui ñ reuerſatur. Ex natura quippe bene condita ẽ nobis intentio quę ſurgat in dñm. ſ; ex conuerſatione nequiť aſſueta meſt uoluptas quę preſens ꝑmanet in ſelim. Panis aũ ſuceneri eius ex ea parte ẽ mundior q̃m inferius occultatur. atq; ex ea parte ẽ ſorduidior. qua deſuper cinerem portat. Sua & intentionẽ qua dñm debuiſſet querere neglexit. quaſi more ſuceneri eiũ panis mundiorem partem inferius ꝑmittit. & dũ curas ſeli libenť tolerat. quaſi ẽ geſtium cinerẽ ſuꝑius portat. Reuerſaret aũ panis ſuceneritius. ſi deſideriorum carnalium cinerem repel[illegible]leret. & intentionem bonam [illegible] q̃ ñ ſ[illegible] q̃m in ſe dudũ deſpicien[illegible]do oppreſſerat ſuꝑpoſitam oſtentaret. ſ; reuerſari renuit. cũ mens amore curarũ ſeclarium preſſa molem ſuppoſiti cineris abicere neglexit. dũ q; aſſurgere in intentione bona ñ appetit. quaſi mundiorẽ faciem ſubter ꝑmittit.

131.